

Bir Soru Daha!

Selamünaleyküm. Sizi ve çalışmalarınızı merak ederek geldik.

Aleykümselem. Hoş geldiniz. Birazdan konuşuruz; önce misafirimize bakalım.

Elim bugün iş görmüyor.
Biraz yorulmuştur
diye düşündüm.

Gelin, oturalım. Ne
olduğunu
sizden dinleyeyim.

Babam kitapların
ciltlerini yapıyor.
Bunlar temiz
çalışma minderleri.

Aldım! Yalnız avlu
birden küçüldü.

Avlu değil,
görüşün kapandı.

Güzel. Avluyu
büyütmek
zorunda kalmadık.

İzin verirseniz elinize
ve bileğinize bakacağım.
Önce ağrının
nasıl başladığını
anlatır mısınız?

Elbette. Sabah
çalışırken
fark ettim.

Düşüşten sonra bileğiniz incinmiş. Bakımını yapacağız; yeniden kontrol etmem de gerekecek.

Ama bugün yetiştireceğim ciltler var.

İşinizi önemsiyorsunuz. Elinizi de önemseyelim; onu zorlayarak devam etmeyin.

Hazır olan kapakları ben ayırabilirim, baba.

Ustanın izniyle temiz kapakları eşleyebiliriz. Kesici aletler ve ağır işler bize kalsın.

Hazır parçaları düzenleyelim. Usta da işinin sahipsiz kalmadığını bilsin.

Sen şu geniş mindere geç. İkinize de yer var.

Ben görevimi aldım. O da görev yerimi aldı.

Kapakları bunun
üstünde eşleyelim.
Önce
çevresini boşaltalım.

Tamam. Şu yuvarlak
masayı düzleştiriyorum.

Ben çekiyorum, o
geri sarıyor!

HŞŞR

Ucu burada kalsın.
Ruloyu öbür
yana açalım.

Evet. Şimdi
bırakacağı
yere bakalım.

Küçük engelmış. Ben
büyük geçtim.

Büyük kapaklar buraya, küçükler bu tarafa.

Tamam. Yuvarlak masa güzelce açıldı.

Büyük kapak, büyük kitap. Kolay!

Ama içindeki sayfalar buna küçük kalıyor.

Aynı renkte olmaları aynı ölçüde olduklarını göstermiyor.

Yalnız dışına bakmışım. İçine de yer ayıracağız.

İşte bu! Babam hangisinin hangisi olduğunu hemen görebilecek.

Ben de hepsine aynı büyüklükte yardım etmeyeceğim.

İbn Sînâ'nın kitabında da bilgiler böyle bölümlere mi ayrılıyor?

Evet. Aradığını bulabilmek, çok şey bilmek kadar önemlidir.

Şimdilik işinize dönmeyin. Kontrolünüzde nasıl ilerlediğine yeniden bakacağız.

Anladım. Elimi biraz dinlendireceğim.

Baba, hazır kapakları eşledik. Salim de kontrol etti.

Hepsi düzenli. Sağ olun, içim rahatladı.

Az önce neden ilk cevapla yetinmediniz?

Çünkü ilk düşüncem doğru olmayabilir. Dinler, inceler, sonra karar veririm.

Gerektiğinde bir soru daha sorabilendir.

Demek büyük hekim, her cevabı hemen söyleyen değil.

Öğrendiklerimi düzenleyip yazıyorum. Başka hekimler de yararlansın.

Böylece bilgi yalnız bir kişinin yanında kalmıyor.

Bizden önce öğrenenlerden yararlanır, üstüne düşünürüz.

Bu kitabın içi çok ferah!

FAP!

O, kitap biçiminde bir kutu.

O zaman ilk sorumu buldum: İçine ne koyacağız?

İyi bir soru. Önce neye baktığımızı anlamak gerek.

Bugün iki kere dışına bakıp karar verdim. Üçüncüde içine bakacağım.

Bunlar yarına hazır. Bugün yalnız çalışmadığım için işim yarım kalmadı.

Ağır kısmı Salim yapacak. Sen bize hangisinin eş olduğunu söylersin.

Bu kez avluyu görebiliyorsun.

Evet. Minderlerle aramızda görüş birliği var.

Bu minderin yolcusu yine erken geldi!

Yere bırak. Kalan işi onsuz yapabiliriz.

Yardıminız ustanın yükünü hafifletti.

Kedinin de dinlenme düzenini kurduk. Kendisi çok ilgiliydi.

Sizi tanıyınca kitabınızın neden değerli olduğunu daha iyi anladım.

Bilgi, insanlara faydası dokunduğunda kıymetlenir.

Hem öğreniyor hem de insanları dikkatle dinliyorsunuz.

Bir de soruların sırası varmış. Ben hepsini kapıda sormak istiyordum.

Şimdi eve dönelim.

Bir soru daha... Bu kez koltuklu dönebilir miyiz?

VUUUŞ!

Koltuk yok ama minderin yerinde.

Bazen cevap bu kadar yakında oluyormuş.

İbn Sînâ gerçekten büyük bir hekimmiş.

Kitabı büyük diye değil. İnsanları küçük görmediği için de.

Dinle, dikkatle bak, öğren... Bugünü böyle hatırlayacağım.

Bir de kitaba benziyor diye hemen kitap deme.

Tamam. Ben de bir süre soruları dinlendireceğim.

Hiç mi soru kalmadı?

Bir tane kaldı. Ben susunca kedi neden hemen uyuyor?

Bence cevabı duyabiliyoruz.

Tamam. Bu soruyu uyandırmayalım.